

És ha egy csoport jól összejön, akkor előbb-utóbb kisütnek valamit, amit közösen csinálnak. És ha ez társadalmilag hasznos, akkor lehet KISZ-vállalás is. Nem?

Mit jelent az, hogy társadalmilag hasznos?

Van egy csomó lehetőség. Gyerekek, öregek ... Vagy egyszerűen az, hogy jobban készüljünk fel az iskolában. Amikor egy kicsit is többet csinál az ember másért, mint ami saját magának jól esik.

Mit lehetne csinálni, hogy az ember halljon más alapszervek munkájáról?

Nem tudom érdekelné-e ez az embereket. Velem például még nem fordult elő, hogy érdeklődtem volna valakitől is ilyesmiről. Valahogy olyan ez a téma mint a szerelem. Nem szívesen beszélünk róla. A KISZ-ről azért nem, mert nem csináljuk. Merem állítani, hogy még a kari vezetőség sem tudja, mi folyik az alapszervezetben. Mert Ők is csak emberek... Nincs rá idejük.

Hogyan képzeled a KISZ jövőjét a karon?

Most úgy áll a dolog, hogy talán lenne lehetőség komolyan dolgozó KISZ-alapszervezeteket alakítani. Persze ezek mellett biztosan megmaradnának azok is, amelyeknek semmiféle világnézeti jellegük nincs. Jó lenne ha könnyebb lenne, ha lenne olyan lehetőség, felhívás, hogy mozgolódjatok... Ha a Szervezeti Szabályzat adta lehetőségek szerint lehetne új alapszervezetet alakítani.

/ Készítette: Juhász Erzsébet /

KOVÁCS KATALIN: " A MEGOLDÁS A KÖTÖTTSEGEK FELOLDÁSA "

A tapasztaltabbak véleménye szerint bizonyos szervezeti formák csak mankók, nincs lényeges, meghatározó szerepük a formát kitöltő tartalommal illetően. A Karunkon folyó KISZ-életet alaposabban szemügyre véve azonban kiderül: ezek a mankók vagy túl kicsik, vagy túl nagyok nekünk, s így módon használhatatlanok, pontosabban használatlanok. Több ére tartó erőfeszítések után kénytelenek vagyunk belátni, hogy eredménytelenül próbáltuk magunkat hozzáigazítani ezekhez a mankókhoz, vagyis az adott szervezeti keretekhez. Ezen való kesergésünket félretéve, " valamit muszáj " jelszóval célszerűnek látszik az előbbinél könnyebb feladat: faragjunk testhez álló dolgokat, vagyis ujítsuk meg a kari KISZ-élet szervezeti kereteit, és bizzuk magunkat a mozgolódásból szükségszerűen adódó konjunktúrára. Ha ezt a mozgolódást sikerülne elindítanunk, már a tehetlenség törvényéből adódóan is magunkkal ragadhatunk olyanokat, akik KISZ-tagságukat eddig csak tagkönyvükkel tudták igazolni.

A fentiekből talán kitűnik, hogy nagy bizodalommal nézek a szervezeti reformálás elé, anélkül, hogy hinnék a csodákban:

óriási eredménynek tartanék már egy egészen kicsi javulást is / mindezt a jelenlegi helyzet alapos ismerete és néhány éves vezetői tapasztalat mondatja velem /.

Nem vagyok híve a radikális "mindent felrugni" elvnek. A jelenlegi szervezeti forma nem kielégítő, de bizonyos eredmények átmenthetők, sőt. A következőkben vázolni szeretném, hogy milyen átalakulást tartok kivitelezhetőnek. Az elsősökkal kezdem. Bármennyit is berzenkedünk az alapszervezetek adminisztratív létrehozása ellen ennél jobb megoldást az elsősök esetében nem látok. Azonos évfolyam, azonos szak: az alapszervezetek létrehozásában ideális kiinduló pontnak tűnik. A régi szervezeti forma megmaradhatna az első év végéig. Ekkor kerülneek választás elé az elsősök, hogy a Karon működő alapszervezetek melyikébe szeretnének bejárni.

A többi évfolyam jelenleg meglévő alapszervezeteit a következő alternatíva elé állítanánk. 1. Az alapszervezet feloszlátja önmagát, és tagjai az újonnan alakuló alapszervezetekhez csatlakoznak. 2. A megváltozott kari feltételek mellett továbbra is együtt maradnak / esetleg egy-két tag kilép / és hajlandók a papíron vállalt munkát ezentúl ténylegesen elvégezni. Névleges KISZ-tagokra nincs szükségünk. Új alapszervezetk létrehozásának alapjául szolgálhatna például egy-egy diákkör vagy munkacsoport, melynek tagjait a szűkebb közös szakmai érdeklődés tartja össze. Egészen bizonyos vagyok abban, hogy ezek a KISZ-tagok szívesebben vennének részt politikai vitakörön vagy bármely más munkában együtt, mint pl. csoporttársaikkal, akikkel eddig egy alapszervezetbe tartoztak. /Ez a váltás természetesen felrúgná az évfolyamok közti merev választóvonalat, bármely évfolyambeli KISZ-tag csatlakozhatna bármely alapszervezethez... / Az újja szerveződés alapja lehetne egy-egy baráti vagy érdeklődési kör, amely közzétett programjával várná a csatlakozókat. Nagyon fontosnak tartanám, hogy ha nevet nem is, de valamilyen profilt mindenképpen választanának az alapszervezetek, ez elne munkájuk fő meghatározója és ismeretőjegyük.

Ez a program nyilvánvalóan kísértetiesen hasonlít a verikális KISZ-szervezetre. Én igen sok rációt látok ebben anélkül, hogy elfelejtettem volna keserves középiskolai tapasztalataimat. Épp az volt a baj, hogy középiskolásokon próbálták ki. Egy tizenhatszáz éves generációnak sokkal inkább megfelelhet ez a szabaddabb szerveződési forma, melynek csirái meg is vannak a fent említett érdeklődési körökben. Ezekre építhetnénk a KISZ-munkát: Az új alapszervezetk lényegében ugyanazokat a feladatokat látnák el mint a régiak, érdeklődési területük kidomborítása mellett vállalnának politikai, közművelődési, stb., munkákat közösen és egyénenként.

Az átszervezés persze nem lenne egyszerű. Megoldást kell találni az ösztöndíjak egyszerű elosztására: valószínűleg meg kellene hagyni ezt a tanulmányi csoportok kezében, természetesen a KISZ-alapszervezetek véleményezési jogával. Ennél sokkal nagyobb problémát jelent majd az átszervezés a kari KISZ-vezetőségnek. Kezdetben föltétlenül szükség lesz az erőteljesebb irányításra, a fokozott ellenőrzésre, a szükséges korrekciók végrehajtására. Rögtön az elején meg kell kezdeni az aktív hálózat kiépítését, hogy minél több embert be tudjunk vonni a munkába.

Ajánlásokat kell az alapszervezetek elé terjesztetni, hogy tudják, mit tartunk tartalmas KISZ-munkának, hogy életre kelthessük végre a halott akcióprogramokat.

Nemcsak az aktivistáknak akarunk ezzel a szervezeti módosítással újabb feladatokat adni. Szeretnénk, ha a kari KISZ-munka élményeket és tapasztalatokat adna mindazoknak, akik itt kapják meg diplomájukat. Cserébe egy kis jóindulatot és "mozgolódást" kérünk.

GAIGÓCZYNE BARÁT ERZSÉBET: A VÁLTOZTATÁS MEG NEM VÁLTOZÁS

Az elmúlt küldöttgyűlés óta néhány alkalommal elmondtam már, hogy szerintem a szervezeti változtatás nem oldhatja meg önmagában KISZ-életünk súlyos problémáit.

A változtatás népes tábora a "közösség" jelszavával igyekszik elképzelését igazolni. Igyekszem tehát ebből a nézőpontból megcáfolni a megváltónak tűnő javaslatokat.

Mindenek előtt tisztázni kell: vajon a közösség csak úgy, titokzatos módon egyszer csak létezni kezd, és akkor már lehet együtt dolgozni, szívesen, eredményesen, vagy: egy társaság, csoport valamilyen cél érdekében elkezd dolgozni és eközben alakulhat át közösséggé. Gondolom mindenféle szociológiai képzettség nélkül belátható, hogy az utóbbi megközelítést tekinthetjük igaznak. A KISZ-alapszervezetekre értelmezve a fenti megállapítást: nem a szeretem-nem szeretem X-et vagy Z-t hozzáállás tesz egy csoportot közösséggé, hanem a közösen, közös célokért végzett munka. A "közös" jelzót azért emeltem ki, mert ez utal arra a közhely szerű törvényszerűsége, hogy bármilyen csoportosulás alapja a hosszabb vagy rövidebb ideig fennálló érdekazonosság, érdekszövetség.

Jelenlegi KISZ-"életünk" tehát két megoldatlan problémát vet fel:

1. Miért nem érzi a KISZ-tag, hogy érdeke fűződik ahhoz, hogy tagja legyen a szervezetnek?
2. Milyen akciókkal, programokkal kell megtölteni a jelenlegi, sajnos meglehetősen üres kereteket, szervezeti formákat?

Most nem ezekre a kérdésekre kívánok válaszolni, csak azt szeretném kijelenteni, meggyőződésem: a KISZ-életet életképesse nem pusztán átszervezéssel lehet megoldani, hanem a fenti kérdések megválaszolásával. Ez a megválaszolás pedig az elvi tisztázáson túl a gyakorlati kezelést, a munkát jelenti mindenek előtt.

A szervezeti módosítás kérdése szerintem csak ezután merülhet fel. Ha ugyanis tisztáztuk végre, miért is dolgozunk, mit akarunk elérni, másként megfogalmazva: mit tekinthetünk ma az egyetemen a KISZ-szervezetek feladatának, lényegének, akkor utána kell megnézni, hogy a célul tűzött feladatok megvalósíthatók-e a mostani szervezeti felépítés alapján vagy sam.De úgy szervezni, hogy nem tudjuk min ek az érdekében változtatunk, csak káoszhoz vezethet. Gazdasági életünk jó néhány példával szolgálhat véleményem igazolására.

Az egyik üres formát egy másik, legfeljebb más szempontból más szempontból üres strukturával felváltani: legfeljebb tüneti kezelésnek minősíthetjük. + + +